

Cursief#8: Het zeetje

Op een terrasje achter glas lijkt het juli. Maar de hemel is van april. Het blauw is licht en dun en oefent nog voor de zomer. De horizon twijfelt tussen water en lucht. Vijf witte driehoekjes bewegen in een trage choreografie over de groengrijze zee. De wind is stil vandaag. Het helmgras op de duin heeft er zich bij neergelegd. Een ober die te jong is om heimwee naar de kindertijd te begrijpen, brengt een cappuccino. Ik schep een wolk slagroom en kijk mensjes.

Een man met een koe. In de romp zit een raampje met daarachter een kind. Ze heeft een rood mopsneusje en een snottenbel. Haar tong likt gulzig. 'Boe, juju,' roept de man en hij laat de koe draven. Een schaterlach botst tegen de gevels en stuurt mij een echo.

De heks met de wapperende mantel heeft vooraan op haar fiets een bloemenmand. Haar kapsel is wild en knalrood, haar ogen en lippen zijn zwart. Ze lacht grimmig naar een trage bejaarde en vliegt hem elektrisch voorbij. Er vallen twee anjers door de mand.

Zes blonde vlechten van drie meisjes dansen ritmisch één en twee en één en twee. De kleinste rolschaatst in het midden. Ze houdt de handen van haar zusjes stevig vast. 'Kaatje, pas op!' Een stoep. Te laat. Een gat in haar broek, maar amper in haar knie. Ze trapt driftig de wielen uit.

Jos en Josiane, arm in arm. Na meer dan vijftig jaar huwelijk zijn ze op elkaar gaan gelijken. Hij helt naar links, zij naar rechts. Ze dragen dezelfde muts, grijs en twee voor de prijs van een. Josiane kijkt vragend naar Jos. Hij knikt en glimlacht dankbaar. Woordeloos strijken ze op een bankje neer.

Het zand stuift op als een fontein. Twee honden ravotten. Ze walsen snuffelend en rennen dan verder. Plots zijn ze terug, de Jack Russel en de poedel waaraan de lijn nog vastzit. Zij heeft een lekker kontje en hij een kop die smaakt naar chocola. Het is liefde op het eerste gezicht.

Een broodmager, krom mannetje buigt zijn hoofd lijdzaam voorover. Hij schuifelt alsof hij met zijn pantoffels het plaveisel niet mag beschadigen. Zijn kleren getuigen een schromelijk verval. Hij stopt abrupt en kijkt om. Zijn blik is steriel. De broeders van de inrichting zijn hem niet gevolgd.

Wat is dat meisje mager. Een afzichtelijk knokig wicht. Ze rookt als een vent en haar scheve mond spreekt een vuil Engels dialect. Is ze dronken? Ze wenkt met overdreven gebaren. Uit de schaduw komt Barbie naast haar lopen. Elk lelijk meisje heeft een mooie vriendin.

Zijn arm past perfect rond haar schouders. Zij geeft hem een vlinderkus. *Still crazy after all these years.* In de koets kraait een baby. Een koningswens. Het dochttertje duwt een poppenwagen. Haar kleurig rokje veert bij elke stap grappig op. 'Mama, papa, zie 't zetje!'

Ik blijf haken aan dit jong geluk. Dat kind, warm en levend, ben ik. Heel even kijkt ze mij aan en huppelt dan verder, zich niet bewust van mijn oud gewicht.